

Mál nr. 158/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækis (X)

Sjúkrakostnaður. Fyrirvari.

Gögn.

1. Málskot dags. 28. apríl 2023, ásamt fylgiskjölum.
2. Tölvupóstur V, dags. 22. júní 2023, ásamt fylgiskjali.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 11. júlí 2023.
4. Viðbótarathugasemdir V, dags. 14. júlí 2023.

Málsatvik.

Þann 28. apríl 2019 slasaðist M er bifreiðinni X var ekið aftan á bifreið þá sem hann ók. Aflaði lögmaður M gagna í málinu og sendi matsbeiðni ásamt málgögnum á V þann 19. maí 2020. Þann 9. júní 2020 upplýsti V lögmann M um að V teldi ekki tímabært að meta afleiðingar slyssins þar sem M væri enn í sjúkraþjálfun. Þann 23. júní 2020 sendi lögmaður M tölvupóst á V og upplýsti að farið yrði einhliða fram á mat á afleiðingum slyssins. Var V boðið að koma á framfæri athugasemdum við matsmenn. Þann 18. mars 2021 lá einhliða matsgerð tveggja matsmanna fyrir og sendi lögmaður M í kjölfarið skaðabótakröfu á grundvelli matsgerðarinnar til V sem hafnaði því að uppgjör færi fram á grundvelli matsgerðarinnar. V óskaði því næst eftir dómkvæðingu matsmanna með matsbeiðni dags. 4. júní 2021. Matsgerð dómkvæddra matsmanna lá fyrir þann 25. mars 2022 og var málið gert upp á grundvelli þeirrar matsgerðar með fullnaðaruppgjóri dags. 29. mars 2022. Uppgjörið var samþykkt af hálfu lögmanns M með fyrirvara um „réttmæti niðurstöðu fyrirbyggjandi matsgerðar og greiðslu lögmannskostnaðar.“ Þá kom einnig fram að áskilinn væri réttur til að endurmeta afleiðingar slyssins og krefja félagið um frekari bætur vegna slyssins. Eftir að uppgjör fór fram hafnaði V að greiða kostnað vegna fyrri matsgerðarinnar með þeim rökum að um væri að ræða einhliða utanréttarmat sem aflað hefði verið eftir að félagið hafði upplýst lögmann M um að gögn málsins bæru með sér að ekki væri tímabært að meta afleiðingar slyssins.

M telur V skylt að greiða kostnað M við að sanna tjón sitt skv. 1. mgr. 1. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 þar sem kostnaður við öflun mats til sönnunar á tjóni telst til sjúkrakostnaðar. Telur M kostnaðinn bæði eðlilegan og nauðsynlegan. Hafi hann sýnt fram á tjón sitt með undirmatinu og hafi það verið nauðsynleg forsenda fyrir niðurstöðu matsgerðar dómkvæddra matsmanna. Þá vísar M til dómaframkvæmdar þar sem, við mat á því hvort öflun gagna hafi verið nauðsynleg, hefur verið metið hvort um nauðsynleg gögn til sönnunar líkamstjón hafi verið að ræða. Vísar M til nokkurra dóma máli sínu til stuðnings. Að lokum vísar M til þess að V hafi verið gefið fullt færi á að gæta hagsmuna sinna við matið. Var V sendur tölvupóstur með matsbeiðni og öllum gögnum auk þess sem því var gefið færi á að senda athugasemdir til matsmanna. Sönnunargildi matsgerðar þar sem gagnaðila hefur verið gefið færi á að gæta hagsmuna sinna er mun meira en sönnunargildi matsgerðar sem aflað er einhliða án þess að gagnaðili sé látinn vita. Matið hafi leitt í ljós að það hafi verið löngu tímabært að meta afleiðingar slyssins

V kveðst vera sammála M um að matskostnaður teljist til sjúkrakostnaðar í skilningi 1. mgr. 1. gr. skaðabótalaga og vísar til þess að bóttalaga V dags. 29. mars 2022 hafi verið samþykkt af M með fyrirvara um réttmæti niðurstöðu fyrirbyggjandi matsgerðar og greiðslu lögmannskostnaðar. Enginn fyrirvari hafi verið gerður af hálfu M vegna sjúkrakostnaðar. Sá kostnaður sé því að fullu uppgjörur úr tjóninu.

Í viðbótarathugasemdum sínum vísar M til þess að hinn ógreiddi matskostnaður hafi á sínum tíma verið greiddur af lögmanni M og geti því einnig talist til lögmannskostnaðar. Við uppgjör hafi verið gerður fyrirvari við greiðslu lögmannskostnaðar og falli þessi kostnaður þar undir.

Í viðbótarathugasemdum V er því hafnað að kostnaður vegna öflunar örorkumats geti talist til lögmannskostnaðar og vísað til dóma Hæstaréttar því til stuðnings að slíkur kostnaður falli undir sjúkrakostnað.

Álit.

Ágreiningur þessa máls lýtur að því hvort V beri að greiða kostnað vegna einhliða matsgerðar sem M aflaði án samþykkis V. Uppgjör fór ekki fram á grundvelli matsgerðarinnar þar sem V óskaði eftir dómkvaðningu matsmanna og fór fullnaðaruppgjör dags. 29. mars 2022 fram á grunvelli þeirrar matsgerðar. Við bótum var tekið, af hálfu M, með fyrirvara sem orðast svo: „Samþykkt með fyrirvara um réttmæti niðurstöðu fyrirliggjandi matsgerðar og greiðslu lögmannskostnaðar. Áskilinn er réttur til að endurmeta afleiðingar slyssins og krefja félagið um frekari bætur vegna slyssins.“

Útlagður kostnaður tjónþola vegna matsgerða, sem aflað er utanréttar, telst til sjúkrakostnaðar í skilningi 1. mgr. 1. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993, sbr. m.a. dóm Hæstaréttar í máli nr. 748/2012. Í fyrrgreindum fyrirvara við fullnaðaruppgjör dags. 29. mars 2022 var ekki gerður fyrirvari um greiðslu kostnaðar M vegna öflunar matsgerðarinnar né um greiðslu annars sjúkrakostnaðar. Getur kostnaður vegna öflunar matsgerðar ekki talist til lögmannskostnaðar enda er sú túlkun í andstöðu við fyrirnefndan dóm Hæstaréttar. Þannig hefur að mati nefndarinnar farið fram fullnaðaruppgjör án fyrirvara um greiðslu matskostnaðar sem lögmaður M lagði út fyrir. Í skaðabótarétti gildir sú meginregla að hafi tjónþoli ekki gert fyrirvara við uppgjör skaðabóta, geti hann ekki krafist endurupptöku á bótaákvörðun nema á grundvelli 11. gr. skaðabótalaga. Eru skilyrði þeirrar greinar ekki uppfyllt og þar af leiðandi verður að telja að fullnaðaruppgjör sjúkrakostnaðar hafi þegar farið fram og á M því ekki rétt á endurgreiðslu kostnaðar vegna matsgerðar dags. 18. mars 2021.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á frekari bótum vegna sjúkrakostnaðar úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar X hjá V.

Reykjavík, 15. ágúst 2023.

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir